

Digó

PRÓZA - LXX. évfolyam, 15. szám, 2026. április 10.

A házból Jelzveta Taras lépett ki fekete cicanadrágban, aranystrasszos fehér tornacipőben, pink dzsekiben, oldalán műbőr táskával. Nyilván dolgozni megy, valamelyik öreget ápolja a városban. Nem sikerült belőle kiszednie, melyiket. Szoktak váltani néhány szót, ha összefutottak a ház előtt vagy az utcán: Winter nem tudott ukránul, Jelzveta nem tudott angolul, olaszul beszéltek egy keveset. Zavartan állt Winter előtt, jobbra-balra billegett, mintha szédülne, látszott, hogy szeretné megúszni a beszélgetést, de Winter egyszerűen kíváncsi volt, mit csinál itt, és nem engedte elfutni. Annyit sikerült kiszednie belőle, hogy egy öreget ápol, és hogy van két lánya. És a férje? Jelzveta zavartan állt egyik lábáról a másikra, és nem válaszolt. Meghalt? Lelépett? Nem is volt? Vagy más oka van, hogy nem mutatkozik? Winter nem merte megkérdezni.